

– Bildat 1953 –

Sällskapet Gamla Örebro

≈ Medlemsblad våren 2025 ≈

Klostergatan i början av 1900-talet, flankerad av Borgen och Teatern.
Två karakteristiska byggnader, som tillsammans med slottet och Centralpalatset utgör hjärtat av Örebro.

I detta nummer:

- Baronbackarna – Barnfamiljerna i centrum
- Hugo växte upp på Stora Backa
- Öppet Hus med samarbete

Från ordförandens skrivbord!

Kära medlemmar!

Vi kunde sammanfatta år 2024 på ett angenämt sätt. Medlemsantalet ökar och är nu en bit över 400. Under året har vi också haft ett givande samarbete med andra föreningar.

Det gäller både med Örebro Hembygdsförening och Örebro läns idrotts-historiska sällskap, ÖLIS. Även under 2025 kommer detta samarbete att fortsätta, vilket ni kan läsa om i vårprogrammet, på sidan tio.

I detta blad fortsätter vi vår serie om Örebros bostadsområden. Vi har inte gått kronologiskt, utan det är mest slumpen som avgjort. Vi började ju våren 2024 med Brickebacken och hösten 2024 med Markbacken. Nu sätter vi Baronbackarna under luppen. Som ni märker är det mycket backar i namnen. Och från början hette faktiskt Brickebacken "Brickebackarna", eftersom det rör sig om flera. Vilket som blir nästa bostadsområde hösten 2025 är ännu inte bestämt.

Bestämt är dock att det blir en ny bok till hösten. Den kommer heta "Fler berättelser från Örebro" och är uppbyggd på samma sätt som Jubileumsboken. I skrivande stund har vi nått över 100 sidor, och deadline är satt till 31 mars.

Observera att årets medlemsavgift är 150 kronor per person, eller 200 kronor för makar. Portot har ju chockhöjts.

Varmt välkomna på våra möten under våren!

Göran Lindhé

Baronbackarna – Barnfamiljerna i centrum

Hans Ekström

Cyklande barn i Baronbackarna, 1960-tal

Jag och ett 10-tal klasskamrater lämnade 1958 Tegnérskolan på Väster i Örebro efter tredje klass. Fjärde klass skulle vi börja i Holmen skola. Det var spännande med ny skola och nya klasskamrater. Det visade sig att nästan alla nya klasskamrater bodde i Baronbackarna och att de flesta hade gått i Lars Wivallius skola, som låg i området. För mig innebar det att jag fick många nya kompisar i området och att jag tillbringade mycket tid där. När sedan bästa kompiserna några år senare flyttade till Baronbackarna kom området mig ännu närmare.

För att fylla på min berättelse om Baronbackarna med ytterligare upp-

levelser och minnen har jag intervjuat gamla och nya kompisar med förflutet i området. Bilderna i artikeln kommer huvudsakligen från Digitalt Museum/Örebro Stadsarkiv.

Bakgrund och bebyggelse

Den kommunala bostadsstiftelsen Stiftelsen Hyresbostäder (ÖBO) bildades 1946. Den första uppgiften blev byggnation av Stjärnhusen i Rosta 1947 – 1952. Nästa stora uppgift var Baronbackarna.

Baronbackarna byggdes under åren 1953 – 1957. Området är beläget nordväst om Örebro centrum. Marken tillhörde före 1937 Långbro landskom-

Baronbackarna under byggnation, 1950-tal

mun. Det byggdes 1230 lägenheter, tyngdpunkten var tre-rumslägenheter inte två-rumslägenheter som var vanligare vid den här tiden.

Bostadshusen dominerades av barnfamiljer. I höghuset med 10 våningar byggdes en-rumslägenheter i vilka främst pensionärer bodde.

En av mina "Baronkompisar" berättar att hans familj flyttade in på Hjalmar Bergmans väg 80 i augusti 1955. Då var den första delen av gatan nerifrån korsningen med Hedgatan byggd men hans gård var en byggarbetsplats och husen med högre nummer var till viss del inte ens påbörjade.

Baronbackarna består av flerbostadshus som grupperats kring halvöppna gårdar. De är sammanlänkade i meanderslingor som följer terrängen. Fasa-

derna präglas av öppenhet inåt, här finns balkonger och entréer. De flesta husen har tre våningar men arkadhusen, som har pelargångar mot gårdarna, har fyra våningar. I arkadhusens bottenvåningar finns det smålägenheter.

Bakgrunden till namnet Baronbackarna kommer från att Baron Fredrik von Frisendorf gifte sig 1902 i Örebro med Ester Ida Johanna Bergman, dotter till sparbankskamreren Claes Bergman och syster till Hjalmar Bergman.

Långgatan bytte 1953 namn till Hjalmar Bergmans väg, den sträcker sig från Hedgatan till Dammvägen i Hjärsta. Att Hjalmar Bergmans väg ligger i Baronbackarna beror på att hans far en gång ägde området.

Lars Wivallius väg anlades 1953 och sträcker sig från Hedgatan väster-

Flygbild över Baronbackarna, år 1958

ut. Poeten Lars Wivallius föddes i Vivalla och flyttade år 1651 hem till fädernegården i Vivalla. Baronbackarna gränsar i norr till Vivalla.

Barnen i blickfånget

Baronbackarna var liksom Stjärnhusen en förebild för svenskt bostadsbyggande på 1950-talet. Bostadsområdet byggdes med tanke på barnfamiljerna. Lägenheterna var mycket moderna med rinnande vatten, badrum, välutrustade kök. Nytt var att bilarna skulle hållas borta från platser där barnen var. En annan nyhet var att bostadsområdet fick lekplatser och fotbollsplan.

Lägenheterna gjordes så praktiska som möjligt. Balkongen och köket fick utsikt över lekplatserna så att mamman kunde hålla ett öga på sina barn,

Gårdsbild med cyklande barn på sina trehjulingar

Badrum i Baronbackarna, 1950-tal

medan hon utförde sina sysslor i hemmet. Köket fick också fönster in till badrummet så att barnen kunde bada under uppsikt.

Experimentlägenheter

En fjärdedel av lägenheterna var från början experimentlägenheter. De hade allrum som skulle vara den gemensamma samlingsplatsen där familjen åt och barnen gjorde sina läxor. Genom att göra köket och rummen mindre fick det plats med ytterligare ett sovrum. Flera av mina "Baronkompisar" bodde i en experimentlägenhet och några av dem hade egna rum. Men de som hade många syskon fick vänta ut äldre syskons flytt innan de fick eget rum. Det bodde många barn i trappuppgångarna. En av "Baronkompisarna" berättar att det fanns 35 barn i hans trappuppgång.

När jag efter skolans slut följde med någon klasskompis hem, som hade eget rum, kunde jag känna lite avundsjuka när jag jämförde hans rum med

Utedusch i Baronbackarna, 1960-tal

rummet som jag och lillebror delade på Ullavigatan i Tegnérslunden.

Alla mina "Baronkompisar" hade många kamrater som de oftast träffade utomhus. Flickorna hoppade hage, gungade, spelade kula, åkte mycket skidor och cyklade. En av flickorna berättar att när hon blev några år äldre tog hon och hennes kompisar sig upp på stan och vandrade fram och tillbaka på "Ströget" med hopp om att träffa killar som de gillade. Pojkarna lekte kurragömma, dunk, land & rike, cowboys och indianer, tävlade i friidrott på gräsmattorna, spelade fotboll på den stora gräsmattan i området. Vintertid lekte de kapare, spelade bandy, åkte skidor och provade backhoppning på Kullen.

Det spelades matcher i fotboll mellan de olika gårdarna, en viss rivalitet mellan gårdarna blev då tydlig. Det var viktigt att bo på gården med det bästa fotbollslaget. Rivaliteten mellan gårdarna blev jag själv medveten om. En klasskompis till mig, som liksom jag var med i vårt klasslag på Holmen

Barn leker i skogsdungen, 1960-tal

skola, kom hem till mig i Tegnérslunden och övertalade mig att ställa upp på gårdsmatch i Baronbackarna. Varje gång som jag var med och spelade fotboll på gräsmattan i Baronbackarna förvånades jag över att parkvakterna i området inte jagade oss, som parkvakterna i Tegnérslunden gjorde.

Skogsdungen "Kullen"

Någon gång under stenåldern för ca 4000 år sedan kom de första människorna till området som idag kallas Baronbackarna. I närheten fanns redan under järnåldern en gård eller by som kallades Hjärsta. Man vet inte exakt var den gården låg. Men man vet att

människorna som bodde där för 1000 - 1600 år sedan begravde sina döda på den lilla kullen mitt i Baronbackarnas bostadsområde.

I skogsdungen som kallas Kullen har alla mina "Baronkompisar" lekt både på sommaren och vintern. De minns den fina miljön och att det var en populär samlingspunkt. De minns också att det var många ungdomar som provade på att smygröka där.

Centrum i Baronbackarna

I centrum låg det många affärer och där fanns även bibliotek och fritidsgård. Mina "Baronkompisar" minns bland annat Vivo och Konsum, Jelverts kondito-

Baronbackarna centrum, 1960-tal

ri (där en kompis pryade), frukt- & godisaffär, tvättinrättning (där mammorna tvättade), Ragges Tobak (där papporna köpte tobak), Gunnars färg (där flickorna köpte läppstift) och korvkiosken som också var en samlingspunkt. Några minns också de två mjölkaffärena, en på Hjalmar Bergmans väg och en på Lars Wivallius väg.

Från fritidsgården Fritiden är det främst pojkar av mina "Baronkompisar"

sar" som har minnen. De deltog i folkdans, schackklubb, frågesport, spelade pingis och trashockey samt lyssnade på olika band som spelade där.

En av mina kompisar berättar om ett litet udda minne. Om man låste sig ute (som man kunde göra på den tiden) gick man upp till Torsten på Stiftelsens kontor i Höghuset och så fick man låna

Kö vid korokiosken i Baronbackarna, 1970-tal

en nyckel, gick hem och låste upp och sedan tillbaka med nyckeln. Det kostade inte ett öre och man behövde inte visa leg. Torsten kände alla.

Några av "Baronkompisarna" minns att det som skrämde dom i barndomen, var att det gick rykten om Hjärstaligan som höll till i Hjärstaskogen nära Baronbackarna.

Alla mina "Baronkompisar" tycker att Baronbackarna levde upp till målsättningen – att barnfamiljernas behov skulle stå i centrum och alla vittnar också om en lycklig barndom i Baronbackarna. Ett barnrikt område där det var lätt att få kamrater. En trygg och fin plats med lekparken och grönområden.

Höghuset i Baronbackarnas centrum

Baronbackarna då 1957 och nu 2024

Det byggdes 1230 lägenheter i Baronbackarna åren 1953 – 1957. Nu 2024 finns det 895 st. En fjärdedel var från början experimentlägenheter. Nu återstår det tre experimentlägenheter.

År 1957 bodde 4018 personer i området. Nu 2024 bor det ca 2000 där. Idag dominerar ensamboende i området, barnfamiljerna är få. Andelen månkulturellt boende är hög i området.

I Baronbackarnas centrum finns idag en livsmedelsaffär och en restaurang samt Kultur- och fritidscentret 52:an. Lars Wivalliuskolan är idag förskola. Holmens skola heter idag obegripligt nog Västra Engelbrektsgatan.

Baronbackarna ingår i ett område av riksintressen för kulturmiljövården. På en promenad i Baronbackarna en höstdag år 2024 kunde jag konstatera att området fortfarande är i mycket gott skick och har många fina parker.

Program, våren 2025

Onsdagen den 12 februari kl 18

Söderlindhska gården är riven – vad blir det härnäst?

Kvällen inleds med bildvisning av några omdiskuterade exempel genom Örebrohistorien. Även fall där man lyckats bevara rivningshotade byggnader. Därefter fortsätter en debatt om Söderlindhska gården och andra ärenden i staden. Vi informerar om läget och diskuterar hur våra föreningar ska kunna samarbeta för att bevara vårt kulturarv. Förhoppningsvis kommer några representanter från kommunen och politiker att delta.

Detta är ett samarrangemang mellan Sällskapet Gamla Örebro och Örebro Hembygdsförening.

Lokal: Hantverkshuset, Engelbrektsgatan 6

Onsdagen den 5 mars kl 15

En eftermiddagsträff på Järntorgsgatan 3 med Sällskapet Gamla Örebros och Örebro läns idrottshistoriska sällskaps medlemmar. Kaffe och kaka serveras från kl 14.00, men själva föredraget börjar kl 15. Detta lyder ”Guld-korn från Digitala museet” – presentation av museet samt några utvalda bilder och filmer.

Onsdagen den 12 mars kl 18

Årsmöte i Hantverkshuset. Efter årsmötesförhandlingarna kommer Lars-Ove Einarsson berätta och visa bilder om Johanna Hedin, Sveriges första kvinnliga fältskär. Hon var dessutom barnmorska och tillbringade en stor del av sitt liv i Örebro.

Onsdagen 9 april kl 15

Återigen ett samarrangemang i Örebro läns idrottshistoriska sällskaps lokal på Järntorgsgatan 3. Först kaffe och kaka, innan föredraget börjar kl 15. **”En vandring då och nu, i Skebäcks slum- och hamnkvarter”** av Berndt Eliasson.

Onsdagen den 16 april kl. 18

En kyrkogårdsvandring på Södra kyrkogården med guidning av experten Leif Hjalmarsson. Vi kommer se några historiska gravar, bla Söderlindhska som vi är gravrättsinnehavare till. Föranmälan krävs, senast 13 april till Göran Lindhé 070-555 41 81, eller goranlindhe@hotmail.com.

Lördagen den 24 maj

Utflykt, samling vid parkeringen Tappstället på Söder kl 9.30.

Färden går först till Garphyttans industrimuseum där vi får en guidning runt i

Denna del av Söderlindhska gården på Nygatan var oskadad efter branden. Ändå revs den.

Vi hann precis med vårt höstmöte om Söderlindhska gården innan grävskoporna några veckor senare skred till verket.

Både vi i Sällskapet Gamla Örebro och Örebro Hembygdsförening är givetvis mycket besvikna på Örebro kommun, som gett rivningslov. En unik kulturmiljö har raderats ur stads-

bilden och örebroarna har blivit en attraktion fattigare.

Ett försök att förhindra liknande misstag i framtiden kommer göras den 12 februari. Våra bägge föreningar inbjuder då till en debattkväll, och för att belysa olika exempel genom tiderna.

Mer om detta på annan plats här i medlemsbladet.

lokalerna. Därefter blir det matpaus i Ånnabodas restaurang, med tid att strosa omkring bland de vackra vyerna.

Sedan åker vi vidare till vår medlem Thomas Larsson i Filipshyttan. Där kommer han ha premiär för sitt nya tekniska museum med bla en stor samling motorsågar. Hemkomst ca 16.00.

Alf Rune kommer kåsera både på dit- och hemresan.

Kostnad 150 kr som betalas på bussen, maten ingår ej.

Föranmälan senast 18/5 till Göran Lindhé, 070-555 41 81 eller goranlindhe@hotmail.com.

Öppet Hus med samarbete

Anders Edh från ÖLIS och Göran Lindhé från SGÖ kommenterade de gamla filmerna.

Den 12 oktober skrevs det Örebro-historia i Hantverkshuset. Det var första offentliga samarbetet mellan Sällskapet Gamla Örebro och Örebro läns idrottshistoriska sällskap. Detta skedde i vårt Öppet Hus, som vi hade för andra året i rad, och som återkommer även i år, den 11 oktober. I lokalen var det en ständig ström av besökare.

Bland dessa syntes också Rolf Johnsson, mångårig medarbetare på Länsposten. Hans besök utmynnade även i en artikel med bilder, där bland annat de bägge föreningarnas ordförande syntes förenas i ett handslag.

Samarbetet hade redan inletts tidigare under året, då ett antal medlemmar ur utskottet för det Digitala Idrottsmuseet bjudit in två av Sällskapet Gamla Örebros styrelsemedlemmar, Berndt Eliasson och Göran Lindhé.

Tillsammans utarbetades två olika entimmesblock, med historiska Örebrofilmer som innehöll idrottstema.

Många gillade och uppskattade idrottsfilmerna, varav de flesta aldrig visats offentligt förr.

Flera olika sporter och idrottsgrenar kunde ses som: gymnastik, simhopp, simning, biltävlingar, skridsko, konståkning, jordbanetävling (speed-

Jan Andersson, ordförande för Örebro läns idrottshistoriska sällskap och Göran Lindhé, ordförande för Sällskapet Gamla Örebro. Handslaget får symbolisera det nya samarbetet. Foto: Rolf Johnsson

way), boxning, dans, trav, fotboll, bandy, tennis, basket, friidrott och maratonlöpning. Bilderna var utspridda under 100 år, mellan 1911 och 2010.

Några av dessa filmer har fortlöpande lagts ut på de respektive föreningarnas webbsidor.

Glädjande nog fortsätts vårt samarbete även nu i vår. Både i mars och

april kommer det arrangeras särskilda kaféträffar på onsdagseftermiddagar kl 15. Det sker i ÖLIS lokal på Järntorgsgatan 3. Se vidare i programtablån. Dessa träffar är öppna för båda föreningarnas medlemmar.

Vi tror att detta samarbete kan komma våra medlemmar till stor nytta och nöje.

De gamla Örebro-filmerna lockade många besökare.

Vackra slottsmålningar

Göran Lindhé

I förra numret av medlemsbladet fanns en efterlysning om konstnären Carl Strid. Han låg bakom några vackra slottsmålningar i början av 1900-talet. Vår äldste medlem 101-åriga Ingrid Hallberg mindes Carl Strid. Hon berättar så här:

Nu vet vi lite mer om konstnären Carl Strid.

”Vår familj bodde på Riddarbergsgatan 9 i Hagaby. Ofta kom Calle Strid och hälsade på våra grannar som hette Bergström som bodde på Riddarbergsgatan 7. Jag minns att han förutom att vara konduktör även var konstnär och målade en hel del. Jag har sett någon blomtavla av honom någonstans.”

Ingrid Hallbergs far Teodor Norstedt arbetade också inom SJ, som många andra Hagabybor gjorde. Teo-

dor var född 1890 och Carl var förmodligen född tidigare.

Ingrid visste inte om Carl också bodde i Hagaby. En titt i en telefonkatalog från 1936 ger för handen att det fanns en Strid, med initialerna C A, som bodde på Kilsgatan 14. Han stod i katalogen som järnvägstjänsteman.

I 1955 års katalog har han fått ett annat telefonnummer, men bor kvar på samma adress. Där kan man se att han hette Carl August.

Hugo Larsson växte upp på Stora Backa för snart 100 år sedan

Göran Lindhé

Hugo Larsson besökte vårt Öppet Hus den 12 oktober. Fyller 100 år om några månader. Foto: Per Larsson

Den 18 april blir Hugo Larsson hundra år. Jag fick äran att prata med honom under vårt Öppet Hus den 12 oktober. Han hade tillsammans med sin son Per åkt ända från Västerås, där de är bosatta.

Men Hugo är alltså född örebroare och tillhör några av dem som kunde tillskansa sig båda delarna. Både staden och landsbygden. Platsen där gården Stora Backa låg syns fortfarande.

Som namnet antyder på en backe, omgärdad av träd och buskar. Men nu är denna trakt omringad av en mängd företag. Dessutom har bostadsområdet Ladugårdsängen smugit sig nära inpå.

För inte så länge sedan var det här verkligen landet. Som vi ser på kartan intill så fanns flera liknande gårdar; både Lilla och Stora backa, plus Stenbacken, som gav namn till Stenbackevägen. På kartan ser man också den

Karta från 1965, som visar var Stora Backa låg.

Stora Backa i början av 1900-talet, innan Hugos föräldrar flyttat dit.

gamla sträckningen mellan gårdarna, med den nya Stenbackevägen till vänster.

Det är planerat ett kapitel i vår nya bok om Hugo Larsson och speciellt hans tid i Örebro. Men mycket har hänt i hans liv som inte rör hemstaden. Det var i alla fall här han växte upp, på Stora Backa, och umgicks med sina kamrater i närheten, bland andra Tage Eriksson i Lilla Backa. Alldeles intill Örebros flygfält.

Flygfältet invigdes 1939 med pompa och ståt inför 30 000 åskådare och skulle komma att betyda mycket för Hugo:

– Min pappa frågade mig om jag var intresserad av en åktur med ett passagerarflygplan, har för mig att det kostade tolv kronor.

– Så vi åkte upp båda två i ett fyrman-naplan och det var en mycket speciell

känsla att lämna från marken och se staden från ovan.

Hugo gick i Vasaskolan och det var som vi ser på kortet här intill en ren pojkklass. En stickad väst var tydligen på modet, så här på 1930-talet. Läraren hette Gustaf Tillas. Hugo sitter längst ner, andre elev från höger.

Han har en del minnen av vissa klasskompisar:

– Det fanns bara en i klassen som ägde en cykel. Det var Nils Fredelius. Pappan var brandman och för att låna cykeln fick man ge Nils en kola.

– Allan Larsson var starkast i klassen, slogs ofta på rasten med Reinhold Klammer. Bengt Kristiansson minns jag, hans pappa var musiker på I3 och själv blev han duktig på klarinett. Spelade bla i radio.

Stig Andersson var längst i klassen, duktig i höjdhopp och fick en son

Klass 6 C på Vasaskolan den 21/4 1938. Foto: Sam Lindskog

som spelade handboll i svenska eliten. Rune Molin öppnade egen frisörsalong i Örebro.

Hugo gjorde rekryten på flygflottiljen F1 i Västerås. Han stannade kvar där efter muck 1946 och arbetade som flygmekaniker, uppvuxen ett stenkast från ett flygfält som han var. Flygintresset hade alltså grundats vid Stora Backa.

Hugo var också väldigt intresserad av sport och idrott. Han skulle bli en gymnast av världsklass, med bland annat deltagande i OS i London 1948. I många år tävlade han om SM-medaljerna i olika städer i Sverige.

Hans goda fysik gjorde att han som 33-åring blev tillfrågad om att arbeta som FN-soldat. Så i augusti 1958 bar det av till Libanon. Hugo klarade sig från att bli beskjuten, men kunde inte värja sig från Amors pilar. Vips hade

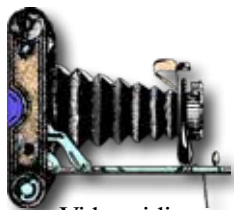
han träffats av Arevag, en flicka av armenisk familj. I somras kunde de fira Krondiamantbröllop, dvs 65 år. Till sammans skulle de få fyra barn.

Så småningom skulle Hugo kunna titulera sig kapten på flygflottiljen i Västerås, och hade säkert alla flygminnen från trakten kring Stora Backa att tacka för den framgångsrika karriären.

Hugo hade en gång börjat i AGF Örebro (Arbetarnas gymnastikförening) och när föreningen 2017 firade sitt hundraårsjubileum på Stora Hotellet var Hugo en självklar hedersgäst.

I mitten av april fortsätter hundraårsfirandet, då med Hugo själv i fokus. Förhoppningsvis kommer han betona vikten av Örebrogården Stora Backa i sitt tacktal, inför alla västeråsare. För trots allt är hembygden väldigt viktig.

Mer om Hugo och Stora Backa kommer alltså i höstens bok.

"Fotografen som gick runt hörnet"

Vi har tidigare visat några av de 77 bilder som skänktes till Sällskapet Gamla Örebro 2015. De togs av en okänd amatörfotograf på 30-talet, som ofta förevigade funkisbyggnader. Han fotade även fastigheter uppförda tidigare, som dessa två.

Det nordöstra hörnet av Köpmangatan – Änggatan, uppfört 1903. Alla fastigheter på Änggatan, mellan Köpmangatan och Kungsgatan, byggdes under 1900-talets första årtionde. Läs mer om dessa trakter i Jubileumsboken, sidan 114 mfl.

Denna mäktiga byggnad låg i det sydöstra hörnet av Kungsplan. I tre av hörnen fanns ståtliga palatsliknande byggnader, men nu finns bara en kvar. Här fanns förr Danska Hembageriet, som också nämns i Jubileumsboken, på sidan 110.

Styrelsen för Sällskapet Gamla Örebro

Bankgiro 849-8354

Swish 1231797901

Medlemsavgift 150:-/medlem. Familj 200:-

Org.nr 875000-6531

Hemsida: www.hembygd.se/sallskapet-gamla-orebro

Facebook: www.facebook.com/sallskapet.gamla.orebro

Ordförande

Göran Lindhé 070-555 41 81 goranlindhe@hotmail.com

Kassör/vice ordförande

Jan Hallqvist 070-510 03 60 jan@aphallqvist.se

Sekreterare/Webmaster

Christer Lässman 070-5803939 christer.lassman@gmail.com

Övriga ledamöter

Gustaf Hallqvist	076-147 91 70	gustaf@aphallqvist.se
Maiken Mattisson	019-31 19 62	majkenmattisson30@gmail.com
Hans Ekström	070-671 15 61	hans.ekstrom4801@gmail.com
Stig Olsson	070-640 88 07	rostig@telia.com

Suppleanter

Karin Schill	070- 742 51 11	karin.schill@opnakanalen.se
Håkan Ström	070- 517 34 29	hakan.strom@brickehill.se

Layout Medlemsbladet

Berndt Eliasson 073-035 54 03 ble@brevet.se

Medlemsbladet utkommer med två nummer per år.

Ansvarig utgivare: Göran Lindhé

Redaktion: Göran Lindhé, Berndt Eliasson

Handkolorerade vykort

Hamnen kom till 1888, och här skulle båtarna trängas. Till vänster syns det ena av de två hamnmagasin som uppfördes. Det västliga skulle senare komma att rivas, sedan Hamnbron uppförts 1956.

Laxåstugan var ursprungligen en utställningspaviljong vid lantbruksutställningen på Alnängarna 1899. Därefter flyttades den till Stora Holmen och blev bland annat estrad för friluftskonserter.

År 1952 revs stugan dock.